

Dommy



JERRY GOOSSENS

Dummie de Mummie kenden we al, net als Dombo het Vliegende Olifantje. Maar Dommy is nieuw. Anders dan Dummie en Dombo heeft Dommy geen achternaam. Want Dommy de Gotische Kerktoeren, dat bekt niet. En heel knuffelbaar is het al evenmin. Terwijl Dommy daar wel op is ontworpen. Want Dommy is een 1.80 meter korte mascotte van de Domtoren. Of eigenlijk: een Domtorenpak, gemaakt van aaibaar materiaal, dat een werkstudent of een stagiair van de Utrechtse VVV moet aantrekken om zich als Dommy op het Domplein te begeven. In Disneyland kun je Donald, Mickey en die theepot uit Belle & het Beest tegen het lijf lopen, in Plopsaland heb je arme sloebbers die in een Bumba-pak door het park sloffen (terwijl ik het schrijf hoor ik de stem van Paul Jaspers: 'Overdag is hij Bumba, maar 's avonds ontpopt Theofiel zich tot de heetste gigolo van Kokzijde') en in Utrechtland

worden de kinderen sinds gisteren verwelkomd door Dommy. Althans, dat moet ik aannemen. Want toen ik op het Domplein ging kijken of ik Dommy in het wild kon spotten, was hij (of is het een zij?) in geen velden of wegen te bekennen. Een uurtje later deed ik een hernieuwde poging, opnieuw zonder succes. Misschien is Dommy voortijdig van het plein gehaald, om te voorkomen dat hij door een dronken Poznansupporter knock-out zou worden geslagen. En da's ook zowat.

Voorlopig moet ik het met de plaatjes doen. Daarop ziet Dommy er nogal beteuterd uit. Dommy heeft blauwe ogen waarmee hij tamelijk angstig omlaag kijkt. De stand van zijn wenkbrauwen benadrukt zijn onzekerheid. De echte Domtoren staat er al bijna 700 jaar, heeft de storm van 1674 doorstaan, de Reformatie, de Franse bezetting, WO II én de stadsvernieuwingsplannen uit de jaren 70 overleefd. Je zou zeggen: die maken ze de pis niet meer lauw. Maar Dommy, ontworpen door een Amsterdamse knutseljuf, kijkt uit zijn klokkentoren alsof ie zijn laatste oortje heeft versnoept.

Misschien komt het door de naam. Ja, Dommy is een sneu geval. Laten we lief voor Dommy zijn.